

AZ EVANGÉLIUMI ALIANSZ HÍREI ÉS AZ ALIANSZ IMAHÉT PROGRAMJA

A Magyar Evangéliumi
Szövetség hírlevele

Karácsony

2009.

Kedves Imádkozó Testvéreim!

Sok szép és jó kívánságot küldünk ezekben a napokban, hiszen itt van újra a Karácsony és az Új Esztendő. Az ünnep egyben alkalmat jelent életünk átgondolására, mérlegkészítésre, új elhatározások megszületésére. Itt az idő, hogy újra egész szívünkben odaszánjuk magunkat életünk Urának, hisz csak a Vele való közösségben tudunk jobban sáfárkodni a következő évben a ránkbízott talentumokkal. Tőle nyerjük az elhívást és az erőt az evangélium további megélésére és hirdetésére, hogy elvégezzük azt a részt, ami a mi személyes küldetésünk Isten Országa építésében.

A 2010-es imahét programja egyik legfontosabb lételemünknek, a tanúságtételnek sokrétű feladatára világít rá. Ebben, csupán a saját erőnkre támaszkodni kétségbeejtően kevés. A Krisztussal való találkozás indít el az élet útján, az élő kapcsolat pedig a hitben és a reménységben való növekedés kulcsa és motorja. Magunktól, önálló indítékból, a saját fejüinktől vezérelve tévedünk és eltévedünk. Isten Lelke az, aki megragad, Ő tesz kesszé és képessé arra, hogy Krisztusról, Krisztusból szóljunk. Az Ő erőterében, az általa előre elkészített jócselekedetekben járva, erőről-erőre juthatunk. Így éltük meg az elmúlt évben is Isten nagy dolgait.

A 2009-es Aliansz Imahét örömmel átélte közösségei biztatnak, hogy mily nagyszerű dolog, ha Isten választott népe, az Egyház együtt ünnepel. Így azt várjuk, hogy a 2010-es esztendő sok-sok megszorítása közepette is, a közös imában áldásokat nyerünk a Kegyelem Atyjától.

Ez év februárjában a Házasság Hete alkalmain az egész társadalmat megszólító, evangéliumi üzenet hangzott el az istenképző párkapcsolatról, a házasságról. Az idei hét fő témája a kapcsolatok rendezése volt. Megrendítő bizonyoságtételt hallhattunk arról, hogy egy házaspár szétört kapcsolata hogyan gyógyult meg, amikor Krisztus belépett az életükbe. Meg kell tanulnunk bocsánatot kérni a másiktól és megbocsátanunk egymásnak. Szívből.

- folytatás a következő oldalon -

A 2010. február 8-14. közötti Házasság Hete témája az Isten felé és az egymás felé való elköteleződés lesz. Örömmel látjuk, hogy évről-évre egyre többen csatlakoznak a kezdeményezéshez. Az, az imádságunk, hogy megforduljon a jelenlegi trend, és újra a Krisztus-központú, boldog házasságok kerüljenek túlsúlyba hazánkban.

Szeretnék még hírt adni arról, hogy egy különleges és régóta tervezett hálózat, a szociális missziók hálózatának kialakulásán dolgoznak testvéreink. A misszió szempontjából nagyon fontos feladatot vállaló, evangéliumi testvéreink munkájában kívánna ez az összefogás segítséget nyújtani, hogy egymás személyét, elkötelezettségét, lelkeségét, és munkamódszereit is megismerve, tudjuk egymást támogatni. „Megerősítve egymás kezét a jóban.”

Az ehhez a hálózathoz csatlakozni kívánók további anyagot is találhatnak a honlapunkon.

A tanúságtétel szavakban, Krisztus megvallásában (Mt.10,32) és a szeretet cselekedeteinek gyakorlásában (Mt.25,40) egyaránt lehetséges és szükséges. Kérem, gondoljunk az Aliansz imaheti imaközösségeinkben is az evangélium sokrétű megnyilvánulásának, kiadásának megvalósulására, célhozérése, hogy az Úr Jézus Krisztus dicsőíttessék mindenkiben.

- Szuhánszky T. Gábor -

A 2010-es esztendő kiemelkedő nemzetközi konferenciái

A számos, értékes jövő évi missziói konferencia között kiemelkedő helyet foglal el három rendkívüli, világméretű találkozó és konzultáció. Mindegyik alkalom a világmisszió még be nem fejezett feladatát kívánja reflektorfénybe állítani, s közben vissza is tekint történelmi gyökereire és örökségére.

William Carrey, a modernkori protestáns misszió atyja 1810-re javasolt Cape of Good Hope-ban egy olyan találkozót, melyen lehetőség szerint a világ minden misszionáriusa részt vett volna. Noha ez a konferencia nem valósult meg, mert még követői is csak álomlátásnak minősítették, a vízió nem halt el. Egy évszázaddal később, 1910-ben Skóciában Edinburg-ban gyűltek össze a misszió munkásai John Mott összehívásában. Most, 2010-ben ezt szeretnék – más formában – megismételni.

A második hatalmas összeületezés szintén 2010-ben, Cape Town-ban lesz. Ez a konferencia a Billy Graham által összehívott Lausanne-i, majd Manila-i konferenciák folytatója, melyben a Graham-ék „nagy nemzedéke” kívánja átadni az evangélium hirdetésének fáklyáját a mai ifjú nemzedéknek.

A harmadik konzultáció pedig Tokyo-ban szerveződik „Global Mission Consultation” jellegével. A delegátusok kétharmad része a szinesbőrű világokból érkezik, ahol az evangéliumi keresztyénség 80%-a is fellelhető. A konferencia fő témája: „Tegyetek tanítványokká minden népeket!”. A sok ezer főből formálódó konferenciákon – érthetően – a nemzeti missziói szervezetek küldöttei vesznek majd részt.

Imádságunkban gondoljunk mind a családi és gyülekezeti méretű, mind a világméretű találkozókra!

- D. Szabó Dániel -

Az előző oldalon látható fénykép az EEMA - az Európai Evangéliumi Missziós Szövetség - ez év októberében, Magyarországon megtartott konferenciáján készült.

Istent imádtuk, felfedeztük egymásban a testvért, megosztottuk tapasztalatainkat, terveztük a következő lépéseket, és épültünk egymás hite által.

Válóháló

Sajnos nincs olyan ember, akinek a rokonságában, munkahelyén vagy baráti körében ne lennének olyan férfiak és nők, akik elváltak. Talán azért, mert ez egyre nagyobb számban fordul elő (a házasságok felénél), napjainkban egyre „elfogadottabb”. De attól, mert valamiből sok van, még nem biztos, hogy azt természetesnek kell tekinteni. Sokan a következőképpen gondolkodnak, és hangoztatják a jól ismert szlogeneket: Szedd már össze magad! Nem kell ezt olyan tragikusan felfogni! Állj már talpra! Pedig ez nem ilyen egyszerű, és egyáltalán nem könnyű! Sokszor évekre telik, csak az, hogy valaki megtalálja önmagát. Ha pedig gyerekek is vannak, akkor ez még egy nagy, és vissza-visszatérő nehézség, hogy a kor előrehaladtával, hogyan adunk magyarázatot a kérdéseikre, és hogy oldjuk meg, hogy a mi rossz döntésünk ne legyen terhes örökség a számukra! Ezért indult egy csoportterápia, (amely jelenleg Budapesten 3 helyen, és egy Pest megyei helységben, heti rendszerességgel, ősztől-tavaszig tart) ami abban próbál segíteni, hogy fel tudjuk dolgozni a gyászt, ami a házasságunk elvesztéséből fakad, és hogy ne kelljen életünk végéig hordozni annak a gonosz döntésének következményét, amit egykor valamelyik fél meghozott. Válásakor úgy érezzük magunkat, mint akik lecsúsztak egy hosszú csúszdán, és egy hosszú, meredeklépcsőn kell visszajutnunk a valós életbe. A csoport tagjai már mind eljutottak valamelyik lépcsőfokhoz, de az alkalmakon Isten segítségével újra meglépjük lassan és biztonságosan azokat a fokokat, amin talán átrohantunk, mert minél hamarabb túl szerettünk volna jutni a fájdalomon, vagy, mert hallgattunk a körülöttünk levő világ hangjára, és kihagyunk 1-1 lépcsőt. Így azonban hiába jutottunk fel a lépcsősor tetejére, sohasem láttuk meg az igazi fényt, mert nem nyílt ki az ajtó. A fény nélkül nem találtuk a boldogságot, örömet az életünkben, és mint egy robot tettük a mindennapi dolgokat, vagy egy új kapcsolatban újra elkövettük a régi hibákat és akkor jött az újabb csalódás, pedig még a másikat sem hevertük ki igazán, vagy el sem jutottunk egy új kapcsolatig, mert bizalmatlanok voltunk. Sokan azon kaptuk magunkat, hogy a nagy sietségben, az egyik lépcsőfokban elbotlottunk, visszaestünk, és újabb sebeket szereztünk.

Van, aki megúsza kisebb horzsolásokkal, de van, aki még mélyebb lelki sebeket szerzett: depresszió, pánikbetegség, alkoholizmus, vagy testi betegségek. Talán ilyenkor döbbsentünk rá, hogy jobb lett volna időt adni magunknak, és megpihenni 1-1 foknál, hogy Isten által kapott erővel lépjünk a következőkre! Vagy most döbbsentünk rá arra, hogy nem vagyunk képesek saját erőből talpra állni! A kinti életben lehet, hogy gyengének tartanak minket, hogy nem tudunk egyedül átvergődni ezen a krízisen, de itt nem szégyen az, hogy segítséget kérünk! Pszichológusok, családterapeuták és orvosok beszélnek azokban a kisfilmekben, amiket kéthetente nézünk. A rákövetkező alkalmakon pedig a Biblia segítségével erősödünk az éppen aktuális témák kapcsán (Ilyenek például: harag, depresszió, gyerekek, magány, új kapcsolatok, volt társsal való kapcsolat, megbocsátás, megbékélés), próbáljuk egymást segíteni azzal, hogy válaszolunk az adott kérdésekre, vagy csak megosztjuk egymással, hogy éppen mivel küzdünk. Itt lehet összetörtnek, szomorúnak, haragosnak és megkeseredettnek lenni! Családias környezetben, jó atmoszférájú közösségekben jövünk össze, ahol olyan testvérek között vagyunk, akik valamennyien átéltük ezeket, az érzéseket! Olyan jó azt megélni, hogy befogadtak minket, és itt szeretet és segítség vesz körül, és nem kell a csoport tagjaival, csak saját magunkkal megküzdenünk, hogy olyan helyzetbe kerültünk, amiről tudjuk, hogy Istenünknek nem tetsző dolog! Talán ezért olyan nehéz elhinnünk a következőket: „Békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek!” (Jeremiás 29.11) Szeretnénk, ha a nagy csalódások után, lehetnének álmunk, és visszanyernénk az ön- és másokba vetett bizalmunkat, és hinnénk, hogy van még boldog jövőnk! Többen átéltük, hogy a mi Mennyei Édesatyánk a rossz dolgokat is tudja jóra fordítani, mert Ő mindig betartja az ígéretét, mint ahogyan azt tette József életében is: „Ti rosszat terveztetek ellenem, de Isten terve jóra fordította azt, hogy úgy cselekedjék, ahogyan az ma van, és sok nép életét megtartsa.” (1Mózes 50.20) Szeretnénk, ha ezt az isteni csodát mások is ugyanígy átélhetnék! Ha van, aki ismeri a szakítás, vagy válás gyötrelmeit, és úgy érzi, hogy neki is segítségre van szüksége, látogasson el valamelyik helyre. Keresztény szellemisségben zajlanak ezek az alkalmak, de nagyon sok szeretettel várjuk a Krisztusban (még) nem hívő embereket is! Jöhetsz friss sebekkel, de akkor is, ha már évtizedek óta cipeled ezt a súlyos terhet. Ha szeretnél talpra állni, biztatunk, gyere közénk! Több helyen a gyerekefelügyelet is megoldott! Elérhetőségeink megtalálhatóak a <http://www.valohalo.hu> weboldalon. Célunk a teljes gyógyulás, felépülés, és hogy újra tudjunk hinni a házasság szentségében. Tiszteljük és támogassuk azt, mert: ***Embert és családot építünk!***

- Paksy Sándor -

B1N1 - Mit terjesszünk?

- A Balaton-NET-ről olvassa el a tájékoztatót és kérdezze meg lelkipásztorát, gyülekezetvezetőjét! -

Amennyiben rádtüsszent egy influenzás, könnyen megbetegedhetsz. Ez visszafelé sajnos nem működik. Ha egészséges vagy, és rálehelsz egy betegre, attól nem lesz egészséges. Ugyanígy, a lelki életben, a szellemi javak terén is érvényes, hogy az igazán szép és jó dolgok nem pottyannak maguktól az ölünkbe. Isten minden ajándéka kegyelemből, ingyen a miénk, mégis, a gyümölcssterméshez oda kell szánunk egész életünket. A jót tanulunk, az igazságra törekedünk (Ézsaiás 1,17), a szoros kapun bemenni igyekeznünk (Lk 13,24), a hitért küzdenünk (Júd 1,3) kell! Ebben egy segítő, motiváló közösség - az Egyház - nagyban a segítségünkre lehet. A gyülekezeti alkalmak; istentiszteletek, imaórák, bibliaiskolák, konferenciák, táborok mind-mind gazdagíthatnak, elmélyíthetnek, megerősíthetnek, tüzet, lendületet adhatnak. Az alábbiakban egy olyan találkozóra hívok minden testvért, amelyik egyesíti magában az imént felsorolt alkalmak áldásait. Ez a **Balaton-NET** (NET: Nemzetközi Evangéliumi Találkozó), mely jövőre már negyedik alkalommal kerül megrendezésre. A Balaton-NET-en évről-évre nagyszerű tanítások hangzanak el. Délelőttönként honi lelkipásztorok, bibliatanítók szolgálataiból épülhetünk, esténként pedig egy

A szolgálatok mellett volt idő a felüdülésre, a krisztusi közösség megélésére a pihenésben is.

-egy nemzetközileg ismert igehirdető osztja meg velünk az üzenetet, amit Isten a szívére helyezett. Az első évben Luis Palau, 2008-ban Ian Coffey, idén pedig Liam Goligher jött el hozzánk. Liam, Jónás könyve alapján arról a minden értelmet felülhaladó „Megdöböntő kegyelem”-ről szólt, amivel Isten hozzánk közelít.

Azzal együtt, hogy ezek a tanítások inkább a hitben járó emberekhez szólnak, minden évben voltak többen olyanok, akik ezeken az estéken találtak az Úrhoz. Jövőre, Jonathan Lamb, a John Stott által alapított „Langham Preaching” vezetője lesz a vendégünk (Néhány éve megjelent magyarul a „Szemeimmel tanácsollak téged” című könyve), aki Jakab levele alapján, a „működő hit”-ről fog beszélni közöttünk. Kivételes lehetőség, hogy a különféle szemináriumokon elmélyedhetünk egy-egy számunkra fontos témában (pl. házasság, család, férfi, nő, gyereknevelés, egyedülállók, külmiszió, segélyszervezetek, biblikus sáfárság, az egyház a XXI. században, stb...). De nem csak sok értékes és érdekes információval lehetünk gazdagabbak, hanem átbeszélhetünk egy-egy részletkérdést, és választ kaphatunk kérdéseinkre is.

A nagyobb alkalmakon együtt imádkozhatjuk, dicsőíthetjük Urunkat, máskor pedig imádságra, beszélgetésre, személyes lelkigondozásra is adódik lehetőség. Magyar és nemzetközi missziók munkájával is megismerkedhetünk az udvaron felállított nagy sátorban. A gyerekek, tinik és fiatalok részére számos programot ajánl a szorgos szervezőcsapat, a délutáni szabadidőben a balatonpart nyújt üdülési lehetőséget a családoknak, ahol a NET-beach programjába is be lehet kapcsolódni, és a balatonparti evangélizáció munkájához lehet csatlakozni. Isten népe együtt tanul, szolgál és pihen. Együtt építünk és épülünk. Valódi felüdülést jelent ez a néhány nap az egész ember számára. Ehhez azok a testvéreink is hozzájárulnak, akik valamelyik művészeti ágban kaptak az Úrtól találatumokat, koncertek, színdarabok, kiállítások is szerepelnek a programban, nem öncélúan, hanem Istenre mutató, Őt dicsőítve.

Végezetül: Legyünk készek a jóra és ellenállóak, „rezisztensek” a gonosszal szemben! A 2010-es Balaton-NET (a „B4N4 vakcina”, mint „kombinált oltás”), komoly segítséget jelenthet számunkra szellemi immunrendszerünk megerősítésében! Szeretettel hívunk és várunk tehát mindnyájzatokat **Balatonszemesen, 2010. augusztus 18-tól – 22-ig!** A Balaton-NET honlapja: <http://www.balaton-net.eu> Az alkalomról érdeklődni a koordinator@balaton-net.eu e-mail címen lehet. Mindenkit kérünk, hogy adja tovább ennek a nagyszerű lehetőségnek a hírért! Készülnek már az információs anyagok, akinek tehát plakátra, szórólapra van szüksége, kérjük, jelezze!

- Horváth István -

- "Kicsim! Hogy érezted magad?"
- „Szuper volt! Ugye, jövőre is jövünk?"

Vasárnap - 2010. január 3.

Tanúi leszünk – találkozva a Feltámadottal

Textus: ApCsel 1,6–10

Lekció: Lk 24,13–35

A tanúk azok, akik átéltek valamit, vagy jelen voltak valamilyen eseménynél, látták és hallották azt. Ezért döntő szerepük van a bírósági tárgyalásokon, a bizonyítási eljárásokban.

A tanítványokat a Jézussal átélt események tették tanúkká, hisz hallották szavait, látták cselekedeteit, ott voltak, amikor ellenségeinek válaszolt, vagy konfliktusokba keveredett. Együtt jártak meg magaslatokat és mélységeket; és vele voltak amikor mélypontra jutott: a megfeszítettetés katasztrófájánál. E kudarc szemtanúiként mélységes csalódás és rémület fogta el őket. Emberi számításuk szerint ekkor mindennek vége lett. Nem volt már semmi, amit el lehetett Róla mondani, sőt minél gyorsabban el kellett volna felejteni az egészet.

Ekkor azonban egy olyan esemény tanúivá lettek, ami nem csak kétségbeesésükből ragadta ki őket, hanem útnak indította mindnyájukat a világ végső határáig. Ettől kezdve a Feltámadott tanúi lettek. Megtapasztalták, hogy a Megfeszített nem halott, hanem él! Jézus alakja hirtelen egész más fényben jelent meg előttük. Az Ő szavai, a Vele átélt események sokkal jelentőségtelegebbek lettek, mint eddig. Isten megmutatta Benne teljes szeretetét és isteni hatalmát! Győzelem született a bűn és a halál felett. Ez a legfontosabb, a legnagyobb és a legjobb üzenet a világ számára – ez az „evangélium”! Ezt mindenkinek meg kell hallania!

Ezzel megindult egy eseménysorozat: a tanúságtételek története, amely – a világ minden ellenállása és ellenérvei dacára – mélyen áthatja az emberiség történetét. A testi fenyegetésekkel való fenyegetés (ApCsel 4,20), a gúny és csúfolódás (1Kor 1,22–23) ellenére sem hallgathatnak a tanúk. A tények bizonyítanak. Pál néhány évvel ezen események után a feltámadás 514 szemtanúját említi (1Kor 15,5–6). Lukács leírja, hogyan gyűjtötte össze és vizsgálta meg a tanúk biznyságtételeit (Lk 1,1–4).

Ez a történet mind a mai napig folytatódik – megalapozva az első idők hiteles tanúságtételeiben, megelevenítve a Feltámadott jeleivel, amelyekkel ma is hitet és bizalmat ébreszt bennünk Felé.

Imádkozzunk!

Imádattal és hálaadással:

- a Krisztus feltámadásának csodájáért, hogy Jézus él és kijelenti magát ma is,
- a feltámadás és az örök élet ígéretéért mindazok számára, akik hisznek Benne,
- hogy a Feltámadottal ma is találkozhatunk,
- hogy találkozhatunk Jézussal imádságainkban ezen az imahéten is,
- a Szentlélek ajándékáért,
- hogy Jézus ma is szószólónk az Atyánál.

Bűnbánattal:

- mert gyakran figyelmetlenül megyünk el a Jézussal való találkozás lehetőségei mellett,
- mert sokszor nem használjuk ki az imádság lehetőségeit és ezzel az Isten adta alkalmakat.

Könyörgéssel:

- hogy újra megragadjon bennünket a feltámadás eseménye és ezzel az evangélium hitelességének öröme,
- hogy felfedezzük az Úr Jézussal való találkozás áldásait az imádságban és az Igére való figyelésben,
- hogy bátran tanúskodjunk környezetünkben Isten cselekedeteiről az Úr Jézus Krisztusban.

AΩ

Kedves Testvéreink!

Szeretnénk részesei lenni örömötöknek!

Kérjük, az Aliansz címén, vagy e-mail címén jelezzétek felénk, hogy hol, és milyen közösségek részvételével tartottatok Aliansz imahetet!

Hétfő- 2010. január 4.

Krisztus tanúi legyünk – hogy növekedjen a hit

Textus: ApCsel 2,40–42

Lekció: Ef 4,11–16

Gyerekeink nőnek. A természetben évről évre megfigyelhetjük a növekedés folyamatát. A gazdaságot fejleszteni kell. Ha nincs növekedés, akkor valami nincs rendben, beteg a szervezet, növekedést gátló tényezők lépnek fel, amelyeket meg kell szüntetni. – Miért is szükséges a növekedés? Hogy elérjük általa a célokat: a gyerekek váljanak önállókká, a természet érleljen gyümölcsöt, a gazdaság biztosítson munkahelyet és jólétet. Hitünk sem stagnálhat, növekednie kell, érlelődnie és gyümölcsöznie – az Úr dicsőségére és az emberek javára, jelen korunk és az örökkévalóság számára.

Növekedjünk fölfelé, Krisztus felé:

Hogy egyre jobban megismerjük Őt szavai és cselekedetei által, hogy egyre buzgóbban keressük Őt imáinkban és a hívők közösségében, hogy egyre jobban higgyünk és bízunk Benne.

Növekedjünk befelé, a krisztushívők közösségébe:

Bátorítsuk egymást az Úr Jézus jobb megismerésében! Isten szeretetétől vezetve testvéri, irgalmas és alázatos érzülettel nyújthatjuk ki kezünket egymás felé. A növekedés azt jelenti, hogy szolgálunk hívő testvéreinknek és segítségükre vagyunk hitükben.

Növekedjünk kifelé, a világra tekintve:

Ne rejtjük el az evangélium világosságát az emberektől való félelem vagy közömbösség miatt, hanem adjuk azt tovább azoknak, akik még nem ismerik Jézus Krisztust. Lehet, hogy elcsüggeszt kicsinységünk tudata. De számolhatunk az Úr erejével, felhatalmazásával és lehetőségeivel! Növekedni azt jelenti, hogy felbátorodunk, kiállunk személyes meggyőződésünkért; az Isten-adta értékeket nyilvánosan is képviseljük; hogy szemünk legyen észrevenni az emberi nyomorúságokat magunk körül és részt vállaljunk Isten megmentő szándékában imádságainkkal és adottságainkkal, szavainkkal és cselekedeteinkkel.

Imádkozzunk!

Imádattal és hálaadással:

- a hit rendkívüli ajándékáért,
- a hitben való növekedésünk lehetőségéért,
- hogy Isten adja a növekedést és hitünk erősödését,
- az imádság előjogáért,
- azért a kiváltságért, hogy Igéjét hallgathatjuk,
- a krisztushívők közösségében való részvételünkért és hitbeli megerősödésünkért.

Bűnbánattal:

- mert sokszor útját álljuk annak, hogy az Úr eltávolítsa szívünkől a növekedést gátló akadályokat.

Könyörgéssel:

- hogy megmaradjunk a hitben, imádságban, a kenyértörésben és a közösségben,
- hogy Jézus mutassa meg nekünk azt, ami hitünket akadályozza, gátolja,
- a Jézus Krisztus iránti szeretet megerősödéséért,
- hogy az Úr Jézust egyre jobban megismerjük,
- hogy növekedjünk a minden ember iránti szeretetben,
- hogy szívesen megosszuk az Úrról való élményeinket másokkal,
- hogy minden ellenállással szemben megállhassunk az evangélium hitében és örömeiben,
- hogy sokan megtapasztalják az ima áldását és a Feltámadással való találkozást,
- hogy a Krisztus népe egy legyen a világért történő imádságban,
- hogy naponta töltsön el bennünket Szentlélekkel.

AΩ

*A 2010 –es Aliansz Imahét anyagát a Cseh és a Holland Evangéliumi Aliansz állította össze.
Köszönjük Hecker Frigyes testvérnek a fordítást!*

Kedd - 2010. január 5.

Krisztus tanúi legyünk – hogy az emberek üdvözüljenek

Textus: ApCsel 16,30–32

Lekció: Róm 10,9–13

A kirívó helyzetek gyakran elgondolkoztatnak bennünket. Nem kell mindig a klasszikus evangélizációs formára gondolnunk, ahol az emberek kizárólagosan átélhetik megmentetésüket. Filippiben Pált és Silást, a Jézusról szóló üzenet hírnökeit, nem fogadták szívesen. Az evangélium örömhíre mégis változást kényszerített ki. Ezért bátran hirdették azt. A következmények: nyilvános megkorbácsoltatás és börtön.

Vajon ma is evangélizálnánk ilyen körülmények között? Fellépnénk Jézus tanúbizonyságaiként?

A tanú kötelessége, hogy elmondja amit látott és hallott, amit megtapasztalt, függetlenül a következményektől. Még sürgetőbb ez, ha az emberek megmentéséről van szó. Nem a tanú ment meg, hanem a Megtartó Jézus Krisztus. A tanú személyes élete és szavai azonban kezdeményezői lehetnek annak, hogy valaki elinduljon a Krisztus követésére. Pál és Silás magatartása megerősíti bizonyságtételüket (23–28. versek).

A tanú a lényeges dolgokról beszéljen. A 31. versben nem találunk egyetlen felesleges szót vagy terjengős részletezést sem. Ezt követően, az éjszakai órákban biztosan részletesebben is szólt Pál az Úr Jézusról. Ekkor már nyitott volt a börtönőr szíve a Jézusról szóló híradásra.

Az evangélizáció tehetsége nem adatott mindenkinek. Mégsem szabad ezt a feladatot csak a profikra hagyni. Mindenki lehet Jézus tanúja a saját helyén. Akár szorongató időkben, akár békés körülmények között is vagyunk, Jézus üdvözíteni akar!

Az üdvözülés (megtartás) mindig az első, döntő lépés. Ezután kezdődik az új élet ajándéka. Ehhez szükség van Isten Igéjének útmutatására, ahogyan azt más tanúságtevők közvetítik. Utómunkának nevezzük ezt a folyamatot, amit imádságainkkal és személyes törődésünkkel akarunk támogatni. Milyen sokszor tapasztalhatjuk, hogy az üdvözültek maguk is ennek az új életnek a bizonyságtevőivé válnak! Elhozzák rokonaikat és barátait. Élő hitté csak az válik, ami megérintette a szívet és kifejeződik mások előtt is.

Imádkozzunk!

Imádattal és hálaadással:

- mert Isten minden embert szeret,
- mert Isten azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön,
- hogy az evangélium hirdetése szabadon történhet hazánkban,
- a rádióban, tv-ben, és az interneten keresztül történő evangélium-hirdetés lehetőségeiért,
- a ProChrist 2009-es eseményeiért és azok gyümölcseért,
- az egész világon folyó missziói munkáért és azokért, akik missziói szolgálatra mennek vagy hozzánk jönnek.

Bűnbánattal:

- mert vonakodásunkkal vagy közömbösségünkkel adósok maradtunk a Jézusról szóló örömhír továbbadásával.

Könyörgéssel:

- hogy az Úr ébresszen vágyat az emberekben a megváltás után,
- a világban, országunkban vagy városunkban folyó missziói kezdeményezésekért,
- bátorságért, hogy megszólítsunk és meghívjunk kívülállókat,
- azokért, akik a ProChrist 2009 folyamán hitre jutottak, hogy növekedjenek a hitben és megtalálják lelki otthonukat,
- a környezetünkben élő emberekért (szomszédokért, ismerősökért, családtagjainkért, kollégáinkért stb.)
- a sátormisszió ezévi bevetéséért,
- a bibliafordításokért az eddig még kimaradó nyelvtérségeken,
- a börtönmisszióért.

AΩ

Imádkozzunk az Aliansz szolgálatáért; az Isten Lelke szerinti egység hassa át Krisztus Testét, az Egyházat - és ez sokakat megnyerhessen az üdvösségre!

„Hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te énbennem Atyám, és én tebenned, úgy legyenek ők is egyek mibennünk: hogy elhigye a világ, hogy te küldtél engem.” János 17, 21

Szerda - 2010. január 6.

Krisztus tanúi legyünk – a városnak jólétéért

Textus: ApCsel 8,5–8

Lekció: Jer 29,7

Hogyan hallhatnának az emberek környezetünkben Jézusról, ha a keresztyének nem szólnak róla? Hogyan tapasztalhatnák meg Isten szeretetét azok, akik Isten nélkül élnek, ha nincs, aki láthatóvá, a felebaráti szeretet jeleit megtapasztalhatóvá teszi számukra? Ezt igazolja a régi tapasztalat, mely szerint a megtért szívek megváltoztatják a magatartást és a cselekedeteket, és ezek az idők folyamán átformálják a környezetet, a várost, a társadalmat. Ha a keresztyének megélik azt, amire Krisztus elhívta őket – hogy só és világosság legyenek környezetük számára – akkor ez javára lesz a városnak is. Így bátorította Jeremiás Izrael népét az idegen földön: imádkozzatok a városért és tegyetek jót lakóival, és ez mindnyájatoknak áldására válik (Jer 29,7).

A városban történő változás példáját látjuk Fülöp samáriai munkálkodása nyomán. Bátran hirdeti ott a Jézusról szóló evangéliumot. Isten megerősíti szolgálatát a betegek és megkötözöttek szabadulása által. A Szentlélek megnyitja a szíveket és ezáltal sokan hívőkké lesznek. Ennek látható eredménye, hogy „nagy öröm lett abban a városban”. A mi lakóhelyünkre is ezt kívánjuk. Mi az oka, hogy ez olyan ritkán történik meg? Bizonyosan nem Istenen múlik, hiszen Ő azt szeretné, hogy minden ember üdvözljön és eljusson az igazság megismerésére (1Tim 2,4). Akkor Krisztus gyülekezetén, rajtunk se múljon! Ha tehát felismerjük, hogy halogató várakozásunk, Istentől nyert hatalmunk használatának hiánya, vagy hitéletünk örömtelensége és tunyasága az ok, legyünk készek a változásra!

Hogyan változtathatunk ezen? Imádsággal, az Úrral való kapcsolat által! Azzal, ha újra és újra megnyitjuk szívünket Isten Lelke előtt, Aki örömmel, bátorsággal és kitartással akar bennünket megajándékozni, hogy az evangélium hiteles tanúi legyünk. Aki használni akar bennünket abban, hogy az emberek kapcsolatba kerülhessenek Jézussal – és Isten áldása kiteljesedjen a városban.

Imádkozzunk!

Imádattal és hálaadással:

- minden helyi intézményért, amelyek az embereket szociális és egyéb gondjaik között segítik, támogatják,
- a lakóhelyünkön tevékeny keresztyénekért, közösségekért, szolgáló csoportokért,
- azokért a krisztushívó emberekért, akik a közéletben felelősséget vállalnak,
- minden emberért, akik a „város” jólétén munkálkodnak.

Bűnbánattal:

- mert gyakran elhúzódnak olyan feladatok elől, amelyek a „város” jólétét munkálják.

Könyörgéssel:

- hogy a keresztyének városunkban életükkel láthatóvá tegyék Isten szeretetét mint só és világosság környezetük számára,
- Isten népéért városunkban, bármilyen felekezethez is tartozzanak,
- hogy hittel várjuk Isten kezének munkáját városunkban,
- hogy városunkban a keresztyének egyek legyenek és megéljék hitüket,
- hogy imádkozók álljanak fel közöttünk, akik felemelik kezeiket az emberekért, a városért,
- polgári életünk felelőseiért (polgármester, városvezetők, pedagógusok, politikusok, vállalkozók stb.), hogy Isten előtti felelősséggel lássák el szolgálatukat és ellenálljanak a korrupció és az olcsó népszerűség kísértéseinek,
- hogy „városunk” felelősei megismerjék Jézus Krisztust.

AΩ

Kérjük a testvéreket, hogy anyagilag is támogassák az Evangéliumi Szövetség munkáját! Ennek egyik hagyományos formája, amikor az imahét egyik napján adakozást hirdetnek az Aliansz működése és céljai számára.

Csütörtök - 2010. január 7.

Krisztus tanúi legyünk – hogy reménység ébredjen az emberek között

Textus: ApCsel 27,22–23; 36; 44b

Lekció: Jel 21,1–4

A hajó, amelyen Pál is utazott, veszélybe került. A foglyokat, köztük Pált, Rómába kellett volna szállítani, de a hajót az őszi viharok megtépázták és majdnem elsüllyedt. A vihar nem tett különbséget pogány és keresztyén között.

A mi civilizációnk is viharok közé keveredett. A riasztó hírek egymást követik. A globális pénzügyi válság, az energiakészletek végessége hatással van a kereskedelemre, a munkapiacra, az árak alakulására; újfajta járványok riasztják az embereket; a környezet világszerte veszélybe került. A krízis nem tesz különbséget keresztyének és nem-keresztyének között – mindnyájan egy hajóban ülünk. A világ még mindig abban bizakodik, hogy uralni tudja a helyzetet, hogy közös erőfeszítéssel legyőzzük a nehézségeket, de egyre többen vannak, akik már nem hisznek ebben. Az emberi lehetőségek határai egyre világosabban rajzolódnak ki előttünk.

Pál apostol jó példa ebben a helyzetben. Nem elcsüggeszteni, hanem bátorítani akarjuk az embereket. Nem csak a magunk megmenekülésére gondolunk. Isten üdvösséges szándéka még mindig érvényes minden emberre nézve, akkor is, ha önmaguk okozták nyomorúságukat. Még nincs túl késő a megtérésre. A mi reménységünk horgonya a láthatatlan világban van, túl az evilági viharokon. A mi Urunk már korábban is lecsendesítette a viharokat és megmutatta igaz Úr voltát az idők tombolása fölött. Ő nagyobb a kríziseknél. Erről szeretnénk ma bizonytságot tenni.

De ha a vihar nem is szűnik meg, akkor is miénk a reménység, mely tovább ér mint ez a világ. Ha az ember gögös örületében ezt a világot végül el is pusztítaná: Isten nem adja át ezt a szeretett emberiséget a pusztulásnak. Akik kezébe tették életüket, azokat várja az új ég és az új föld. Mi pedig várjuk az Isten által felmagasztalt Királyt, az Úr Jézus Krisztust, aki végül beteljesíti a népek ősi vágyát az igaz és könyörületes uralkodó után. Jövel, Uram Jézus!

Imádkozzunk!

Imádattal és hálaadással:

- azért az isteni szeretetért, amellyel az Úr a reményvesztettek felé fordul,
- azért a reménységért, amellyel megajándékoztattunk Jézus Krisztusban a jelen időre és az örökkévalóságra,
- hogy a mi Urunk nagyobb e világ minden krízisénél és reménytelenségénél,
- hogy keresztyén testvéreink az üldöztetés ellenére megállnak helyükön,
- az Úr Jézus visszajövetelének reménységéért.

Bűnbánattal:

- mert gyakran magával ragad bennünket is e világnak reménytelensége.

Könyörgéssel:

- hogy az emberek felismerjék, hogy Isten nélkül romlást és kárt okoznak embertársaiknak, gyötrelmet és reménytelenséget gerjesztve maguk körül,
- hogy reménységünket Istenbe helyezzük és ne magunkban vagy emberekből bizakodjunk,
- hogy jobban számoljunk Isten lehetőségeivel mint a mi lehetetlenségeinkkel,
- a gazdasági élet vezetőiért, hogy Isten előtti felelősséggel hozzák meg döntéseiket,
- a politikai élet vezetőiért, hogy bölcsen és az emberek javát keresve kormányozzanak,
- a kétségbeesett fiatalokért, hogy Jézus Krisztusban reménységet találjanak,
- a munka és oktatás nélkül maradt fiatalokért, hogy jövőjük számára bizakodásuk lehessen,
- az üldözöttekért, hogy az Úr Jézusban reménységük legyen,
- hogy a körülöttünk élő reményteleneknek tovább adhassuk a hit reménységét,
- Jöjj el hamar, Urunk Jézus!

ΑΩ

„Úgy fénylődjék a ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” Mt 5,16

Péntek - 2010. január 8.

Krisztus tanúi legyünk – nemzedékről nemzedékre

Textus: ApCsel 2,39

Lekció: 2.Tim 1,3-8

Nagyanyám csodálatos asszony volt. Gyerekkoromban minden szünidőmet nála töltöttem és sok szép élményem kötődik ezekhez az időkhöz. A legjobb azonban az volt, hogy általa ismertem meg az Úr Jézust. Hálósobájában függtek a képek a jó pásztorról és a 12 éves Jézusról; de mindenekelőtt a Biblia Jézus-történetei ragadtak meg. Olyan étellel teli módon tudta elmondani ezeket, kiegészítve saját élményeivel, mintha tegnap történt volna. Így vált Jézus számomra élő és megtapasztalható baráttá, akire mindig számíthatok. Gyermekkoromban ezek az alapélményeim olyan meghatározóak voltak, hogy a fiatalkor kritikus idején, a diákévek és a felnőtté válás időszakában sem rendültek meg.

Hol vannak ma ezek a nagymamák? Nem olyan régen történt gyülekezetünkben, hogy két kisgyermekét egyedül nevelő édesanya hirdetés útján próbált őket befogadó pótnagymamát keresni. Sajnos hiába. Milyen kár az elszalasztott lehetőségekért!

Persze, nem lehet egyedül a nagymamára testálni a biznyságtévézés szolgálatát. Minden keresztyénnek tanúbiznyságnak kéne lennie a maga helyén, amennyire ez lehetséges. Saját családjunk áll hozzánk legközelebb. Isten a kezdetektől feladatunkká tette, hogy parancsolatait továbbadjuk gyermekeinknek (5Móz 6,6-7)

És ha ez már az egészen kicsiny gyermekek esetében, szeretettől hordozott módon történik és személyes példaadás hitelesítése kíséri ezt az „oktatást”, akkor a hatás nem marad el. Akkor sem, ha esetleg csak évek múltán érnek be a gyümölcsei. Isten ígérete erősíti meg biznyságtételünket.

„Nagymama, mesélj nekem még egy történetet!” – könyörög az unokám, ha este lefektetem. Ekkor Jézusról beszélhetek, arról amit az én életemben is tett és végül beszélhetünk Vele. Így adhatok vissza valamit nagy hálával mindabból, amit gyermekkoromban magam is kaptam. Drága lehetőség ez!

Imádkozzunk!

Imádattal és hálaadással:

- a lakóhelyünkön folyó gyermek és ifjúsági munkáért,
- a hitre jutott fiatalokért,
- a fiatalok között folyó nyilvános igehirdetésért,
- az idősebb generáció által adott hiteles példákért és biztonyságokért.

Bűnbánattal:

- mert az idősebbek gyakran elmulasztják, hogy gyerekeiknek és unokáiknak Isten szavát és parancsolatait közvetítsék

Könyörgéssel:

- hogy az édesapák és édesanyák, a nagypapák és nagymamák Jézus biztonyságai legyenek a családokban és a fiataloknak beszéljenek Jézus Krisztusról,
- hogy az idősek imádkozókká és példaképekké váljanak a következő nemzedék számára,
- a nagyvárosokban csellengő utcagyerekekért,
- hogy a fiatalok számára vonzó legyen a házasság, a család, és a magzati életet megoltalmazza,
- a veszélyeztetett fiatalokért, hogy életük méltóságát és értelmét felismerjék,
- hogy a családok az oltalmazó szeretet fészkeivé váljanak, amelyekben a fiatalok felnőhetnek és megemberesedhetnek,
- az idősekért, hogy élettapasztalataikkal segítségére lehessenek a fiataloknak,
- a szülőkért, nevelőkért és oktatókért, hogy a fiatalok ne tehertételt, hanem értékeket láthassanak bennük,
- a lakóhelyünkön folyó gyermek és ifjúsági munkáért,
- a diákok között létrejött ima- és bibliakörökért,
- az egyetemisták között folyó keresztyén szolgálatokért.

AΩ

„Csak vigyázz magadra, és őrizd jól a te lelkedet, hogy el ne felejtkezzél azokról, amelyeket láttak a te szemeid, és hogy el ne távozzanak a te szívvedtől teljes életedben, hanem ismertesd meg azokat a te fiaiddal és fiaidnak fiaival.” 5 Mózes 4, 9

Szombat - január 9.

Krisztus tanúi legyünk – hogy az emberek tájékozódni tudjanak

Textus: ApCsel 20,18-19; 35

Lekció: Márk 12,28-32

Szereti ön Istent? Szereti felebarátját? Ha igen – akkor ez csodálatos. Embertársai az ön életvitelén tájékozódhatnak. Ha nem – akkor életének legjobb része még ön előtt áll: Jézus tanítványává válhat! Attól kezdve már nem önmagának él, és embertársai tájékozódhatnak az ön életviteléből.

A Biblia a szeretet Istenét mutatja be nekünk. Ő nem az érzelmek játékának Istene – Ha az emberek hallottak is valaha valamit országunkban Istenről, akkor többnyire mint valaki nagyon távollévőnek, szent magasságokban trónolóknak gondolják, akinek mindennapi életünkhöz nem sok köze van. Úgy vélik, nagyon messze van tőlünk.

De ez katasztrofális tévedés! Nem csoda, hogy a végén az Isten már csak valamilyen felsőbbrendű hatalomként, vagy a világmindenséget létrehozó princípiumként jelenik meg. („Valaminek lennie kell!”). Egy felsőbbrendű hatalmat vagy princípiumot azonban nem lehet szeretni. Kínos, hogy az igehirdetésekből mégis sokkal többször esik szó a felebaráti szeretetről, mint Isten szeretetéről.

Az Isten iránti szeretetről ezért nem szívesen beszélünk. Egy lelkeszkonferencián hangzott el a kérdés: „Szeretitek az Úr Jézust?” Erre nagy felbolydulás kerekedett. Mert a felebarát iránti szeretet elismert dolog és a keresztyénség lényegéhez tartozik. A felebarát iránti szeretet azonban nem fejezi ki a teljességet. Főképpen nem helyettesítheti az Isten iránti szeretetet. A felebaráti szeretetben persze megmutatkozik az Isten iránti szeretetünk is, hiszen a két dolog összetartozik. Azonban az Isten iránti szeretet nélkül nem tudjuk embertársunkat sem szeretni, legalábbis nem a bibliai értelemben vett szeretettel.

Az embereknek példa lehet az ön életvitele, életstílusa, ha akarja, ha nem. Ezért tehát gondolja meg: szereti ön Istent? Szereti felebarátját?

Imádkozzunk!

Imádattal és hálaadással:

- a Szentháromság Isten irántunk való szeretetéért,
- hogy velünk van szenvedéseinkben és üldöztetéseinkben,
- hogy Jézus velünk van minden napon,
- hogy Ő az Úr mindenekfelett égen és földön – és mégis mindenben egészen közel van hozzánk,
- hogy ígérete szerint kitölti szeretetét szívünkben a Szentlélek által,
- hogy megváltásunkért szolgált közöttünk és értünk, egészen a kereszthaláláig,
- mindazokért, akik a Jézus szeretetének lelkületében szolgálnak embertársaiknak szavaikkal és cselekedeteikkel.

Bűnbánattal:

- sokszor nem válik érzékelhetővé életgyakorlatunkban Jézusnak az emberek iránti odaadó és befogadó szeretete.
- inkább elhatárolódunk másoktól, ahelyett hogy közelednénk embertársainkhoz és őket a Krisztus szeretetének fényében látnánk.

Könyörgéssel:

- hogy mindennél jobban szeressük Istent, és szeressük felebarátunkat, mint önmagunkat,
- hogy hiteles tájékozási pont lehessünk mások számára,
- hogy szavainkban és tetteinkben megnyerő szeretetet tudjunk közvetíteni,
- több önkéntes segítőért a diakóniai szolgálatokban,
- a gondozó szolgálatokban fáradozó munkatársakért,
- a munka és oktatás nélküli fiatalokért,
- a társadalomból kirekesztett csoportokért, hogy Jézus szeretetével találkozzanak a keresztyéneken keresztül, segítséget kapjanak és hit által új életlehetőséget találjanak.

AΩ

„Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, minden erődből és teljes elmédből; és a te felebarátodat, mint magadat.” Lk 10, 27

Vasárnap - 2010. január 10.

Krisztus tanúi legyünk – hogy Isten dicsőíttessék

Textus: ApCsel 14,14-17

Lekció: Fil 2,5-11

Az imahét végén felmerül a kérdés: Mi bizonyágtételünk célja? Miben mutatkozik meg ennek hatása (hogy az eredményességről ne is beszéljünk)? A hitvallásaink gyakoriságán? A megtérők számán, illetve a gyülekezeti gyarapodás számán? Vagy talán saját lelki növekedésünk jelein? És ha mindez nem mutatható ki, akkor ezt úgy kell értenünk, hogy Isten elhagyott bennünket? Hogyan ítélnénk meg a fenti (sokszor bevallatlan) mértékeink szerint Jézus kereszthalálának pillanatát? Persze, hogy ezt nem hasonlíthatjuk saját helyzetünkhöz. Élete és Isten iránti odaadása egyedülálló volt. A Fil 2. részében mégis arra szólítottunk fel, hogy „az az indulat legyen bennünk, amely a Krisztus Jézusban is volt”. És olyan életet folytassunk, mely az ő megaláztatásának megfelelője. Nem utánozhatjuk, de az indíttatás legyen hozzá hasonló! Nyilván nincs senki, aki olyan volna mint Ő, de mindnyájunknak hozzá hasonlóvá kell válnunk.

Bizonyágtételünknek és szolgálatunknak, a krisztushívő ember életének alapvetően egyetlen rendeltetése van: hogy Isten dicsőíttessék általa. Pál és Barnabás lisztrai tartózkodásának eseményei ezt teszik nyilvánvalóvá: még a különleges szolgálatra elhívott és kimagasló tehetséggel megáldott ember sem mond mást, mint amit egy tanú mondhat. Tanúskodnak annak nevében, aki elküldte őket; a küldöttek az őket küldő nevében szólják azt, ami rájuk bízott. Szavaik és tetteik, sőt egész életük Istenre mutat. Ahogy Keresztelő János olyan erőteljesen ábrázolt mutatójára a megfeszített Jézusra mutat (Grünwald ismert képe az isenheimi oltárképen): „Neki növekednie kell, nekem pedig alábbszállnom.”

A tanúságtevők dolga, hogy a mindenható és irgalmas Teremtőre utaljanak: lássátok meg alkotásaiból irántunk való jóságát! Jézus Krisztusra mutassanak, aki minden ember egyedüli megtartója. És rábíthatják magukat a Szentlélek vezetésére, aki hitelessé és gyümölcsözővé teszi szavaik és tetteik bizonyágtételét. Akik ennek a csodálatos Úrnak a bizonyágtévőivé válnak, azok élete a legértékesebb gyümölcs, amely Istent dicsőíti. Istené legyen egyedül minden dicsőség!

Imádkozzunk!

Imádattal és hálaadással:

- hogy Jézus odaadta önmagát értünk a kereszten,
- hogy már most dicsőíthetjük Öt, aki előtt majd minden térd meghajol,
- hogy imádságainkat (az elmúlt héten elhangzottakat is) javunkra hallgatja meg,
- hogy bizonyágtételünkkel, cselekedeteinkkel és imádságainkkal az Ő eljövendő országának munkatársai lehetünk
- hogy az idők végén mindenek Öt fogják dicsőíteni.

Bűnbánattal:

- hogy emberek, elképzelések, programok az egyházakban néha nagyobb tiszteletet kapnak mint az Úr maga,
- hogy életvitelünk nem mindig szolgál az Úr Krisztus dicsőségére

Könyörgéssel:

- bizakodásért és reménységért társadalmi zavaraink között,
- megújuló és maradandó értékek kialakulásáért a gazdasági krízis idején és azt követően a felelős tisztségviselők és az állampolgárok között,
- a munkahelyek létrejöttéhez szükséges gondolatokért, tervekért és azok végrehajtásáért a gazdaság és politika területén
- áldásért Isten szövetségi népe, Izrael számára,
- Izrael és az arab népek közötti békéhez vezető lépésekért,
- a kormányért és a képviselőházért
- védelemért a terrorcselekmények és a katasztrófák ellen;
- Isten áldásáért a népek között

ΑΩ

***Minden testvérünknek Áldott Új Évet kívánunk!
Legyünk a feltámadott ÚR tanúi, éljünk Isten dicsőségére, és
embertársaink javára!***

A Magyar Evangéliumi Szövetség hírlevele

A Magyar Evangéliumi Szövetség (Aliansz) időszakosan megjelenő hírlevele

*Az Aliansz elnöke:
D. Szabó Dániel*

*Felelős kiadó:
Szuhánszky Gábor
az Aliansz főtitkára*

*Szerkesztette:
Horváth István
az Aliansz titkára*

Kérdéseit, hozzászólásait, és a tagsággal kapcsolatos érdeklődését az Aliansz iroda elérhetőségein várjuk:

*1091 Budapest,
Kálvin tér 7. II. emelet*

*telefon: 06/1/217-37-75
ill. 06/20/886-11-21*

fax: 06/1/217-37-75

e-mail: aliansz@enternet.hu

honlap: www.aliansz.hu

Az Aliansz munkáját támogatni az - OTP: 11706016-20464132 - számú számlán lehet, kérésre csekket küldünk.

Felelős vagyok a gyülekezetemért

Mit teszek az Úr ügyéért?
Imádkozom-e az egyházért?
Megszólítom-e azokat, akik újak és csak időnként jelennek meg a gyülekezetben?
Vannak-e barátaim, ismerőseim, akiket hívni tudok, hívni szoktam Krisztushoz?
Van-e felülről való látásom, vagy csak halovány reményeim vannak a jövőre nézve?

Az *Élő víz füzetek* 5. kötete azoknak szól, akik hajlandók mozdulni, ill. akiknek mozdulniuk kellene. Ajánljuk a gyülekezetükért felelősséget érző lelkészeknek, presbitereknek, munkatársaknak, gyülekezeti tagoknak.
A kötet ára: 500 Ft, megrendelhető az Evangélikus Missziói Központ címén: 1164 Budapest, Batthyány Ilona u. 38–40.
Tel.: 06 1 400 3057 (m.nap 8 -13 óra között).
E-mail: evmis@lutheran.hu
További iratmissziós, evangelizációs és rádiómissziós anyagainkról honlapunkon tájékozódhat: <http://misszio.lutheran.hu>

